

7. ÚLOVKY Z VODŇANSKÉHO RYBNÍČKU

květen
2021

foto: Karel Burda

ÚVOD:

Milí Vodňanští,
říká se „do třetice všeho dobrého“ a vy dostáváte konečně další vydání Úlovků, které je doslova „vymazlené“ – dáváme ho totiž dohromady potřetí. Vloni na jaře a na podzim jsme to v poslední chvíli stopli kvůli Covidovým vlnám. Nyní už to posíláme do světa „všem vlnám navzdory“, jinak bychom je nejspíše nevydali nikdy... Je pravda, že jsme postupně (poz)měnili i náplň, která tentokrát bude veskrze nenáročná a veselá. (I tento úvod přepisuji kompletně potřetí a zdá se mi, že je čím dál veselejší... spíše mi tedy z toho už jde hlava kolem.) Takže – chceme povzbudit, hlásit se, že jsme tu, zapojujeme se do dění a... vidíme to nadějně.
Nejprve si dovolím stručnou rekapitulaci

současné situace ve městě, neboť volby v roce 2018 složení vodňanské radnice podstatně změnilo. Aktuální koalice se po dvou a půl letech práce jeví jako životaschopný a homogenní útvar, složený převážně z akčních individualit s vlastním názorem, nicméně zároveň schopných kompromisů a ústupků, aniž by to nějak zásadně odnášela naše ega. Mnohokrát zmiňovaná Koaliční smlouva vlastně nebyla dosud nikdy využita, což mluví za vše. Nedělají se populistická rozhodnutí, ale taková, která mají hlavu, patu a budoucnost, narovnává se spousta problematických věcí z minulosti, utahují se kohouty režijních a zbytečných výdajů ve prospěch investic. V tomto smyslu si trůfám tvrdit, že se to tentokrát opravdu povedlo

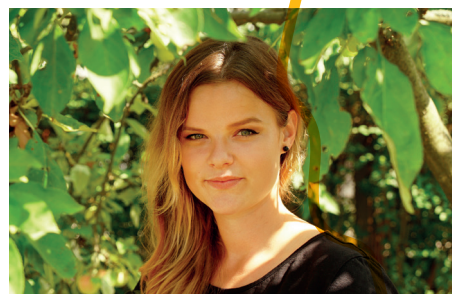
zkombinovat pro město dobře. I my (VPZ), jakožto jeden z koaličních partnerů, máme možnost (vlastně i povinnost) se na vedení města aktivně podílet. Každý máme kousek toho dění na starosti s vlastní náplní a zodpovědností a nyní bychom se vám na těchto místech rámcově představili, abyste byli v obraze (zejména ti, co do nás vložili důvěru).

Co se týče mé osoby, tak momentálně ve Vodňanech (krom jiného) zastávám pozici zastupitele, radního pro kulturu a investice a místostarosty (zástupce starosty) města. Znamená to, že nečekám jen na starostovu nepřítomnost (běžně se střídáme ve všemožných společensko-reprezentativních aktivitách), ale mám

i svou vlastní agendu, projekty a další hromadu věcí k řešení, které dnes a denně přináší život. Že bych neměl co dělat, si zrovna nestěžuji, ale práce je to bezesporu zajímavá.

Co se týče přímo mého konkrétního „rybníčku“, tak v rámci kultury se snažím o jakési všeobecné, kreativní rozhýbání nejen kulturních institucí, ale i samotných Vodňanských, které bychom rádi atraktivní nabídkou mnohem více vtáhli do místního kulturního dění. Z větších investičních projektů pak mám aktuálně na starosti stavbu nové smuteční síně včetně úprav hřbitova a okolí, projekty v sousedním lesoparku Zátíší, dotažení koncepce sportovního areálu Blanice, ale třeba i projekt nového autobusového nádraží, což už je vlastně příprava pro příští volební období. A ještě k mému „osobnímu předvolebnímu heslu“, kterým je „vstřícnost, spolupráce, sblížení“. Možná jsem (jako obvykle) přehnaný optimista, ale tak nějak cítím, že ledy postupně tají a město se probouzí. Je to samozřejmě hodně o osobním příkladu a přímé komunikaci, ale jsem neustále překvapován, s jakým nadšením a bez výhrad se lidé dokáží zapojit a pomoci. Opravdu nemám v tomto směru jedinou negativní zkušenost, a to je potom opravdu radost něco dělat. Díky, Vodňanští. Přeji pevně zdraví a harmonii do vašich domovů.

i přesto, že teď nemůžeme ani ZPÍVAT! Tedy, s úsměvem na tváři vzpomínám na rozsvícení vánočního stromu na náměstí, kde byl zpěv v mé režii. Kde vidím ZMĚNU? Ta nepřijde vždy tam, kde ji čekáme, nebo chceme. Život ale takový je, a nám nezbyvá, než to přijmout. Třetí rok mohu být součástí kulturní komise, kde jsem tehdy začínala jako nejmladší členka, která neměla velké zkušenosti a přehled o tom, jak to v komisích a politice chodí. Měla jsem různé vize, avšak to, jak se v této době dokáží lidé semknout a být motivovaní k projektům, které se chystají nebo jsou již v procesu, z toho jsem naprosto nadšená. Vidím, jak se naše

Že byl rok 2020 jízda? Pro někoho strach, pro mě výzva. Cítím však, že se přestáváme strachovat, co by se mohlo pokazit, a začínáme myslet na to, co se může vydařit. Těším se z toho, jak se věci dokáží HÝBAT

město přestává ZMĚN obávat, dává jim šanci, nepotopí je po prvním neúspěchu a hledá kompromisy. Právě teď procházíme MY VŠICHNI zkouškou, kdy čekáme na tu

ZMĚNU k lepším zítřkům. Budme trpěliví a ohleduplní. Společně si pojďme pro to, aby naše město bylo tím, kde lidé rádi zůstávají, tvoří a ŽIJÍ.

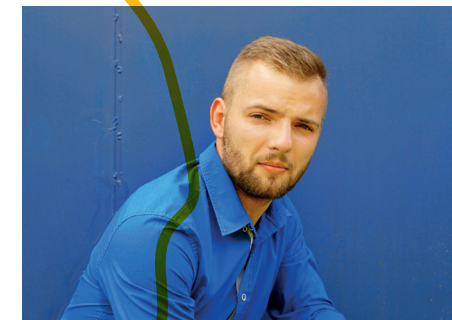
Volební heslo: Všichni jsme na jedné lodi. Je tomu více jak 2 roky, co si Vodňanští vybrali 21člennou posádku. Netrvalo dlouho a 12 členů se domluvilo, kdo chytne kormidlo, kdo zvedne kotvu, kdo vytáhne plachty, kdo půjde do kuchyně, kdo bude vyvažovat a jakým směrem se loď rozjede. A i když posádka nebyla bůhvíjak zkušená, nečekaně rychle se loď rozjela. Jsem rád, jak se podařilo vybrat lidi pro dané činnosti a jak tento tým dokáže spolupracovat.

Začátky nebyly jednoduché. Vyskytly se věci k řešení, se kterými nikdo před volbami nepočítal. Například plavčíci (úředníci) spolu úplně nespolečně pracovali a někteří museli loď opustit. Každopádně se tyto věci daří pod vedením kapitána zdárně řešit a některé už i vyřešit. Některé změny jsou viditelné: Např. se koupilo autobusové nádraží a podařilo se přestěhovat zastávky

Jaro je obdobím naděje, probouzení a nových začátků. Mám na něm asi nejradši, jak se prodlužují dny a vyzývají k činnosti. Alespoň na mne to tak působí a i když počasí tahá ven, udělám v dobré náladě více práce, než v měsících zimních. Věřte nebo ne, i na komisi výstavby se jednou za čas sejdeme Covid neCovid si svoji práci odvedeme. I když v rouškách a s uctivými rozestupy možnými jen ve velké zasedací místnosti!.. Snad s jarem přijde i zlepšení epidemiologické situace a rozvolnění. Když se tak totiž zamyslím nad výhodami života v malém městě, první, která mě napadne, je asi setkávání. Určitě nejsem sám, kdo by si přál potkat staré známé na rybářských dnech, nebo provětrat střevíce na nějakém plese v naší hale. Vodňany a hlavně Vy, Vodňanští, jste mi přirostli během života k srdci, a fakt, že je teď nemohu vidět ani

na jedno místo. Nádraží se opravilo a už existuje i vize autobusového nádraží zcela nového. Některé jsou viditelné méně, ale o to do budoucnosti důležitější: Daří se nakupovat strategické pozemky, podařilo se ukončit dlouholetý spor o bytové domy s firmou Svatoš a.s. atd. Já osobně jsem členem finančního výboru, a i tam panuje pracovitá nálada a ruku k dílu tu přikládá i opozice.

třeba na zahrádkách hospod, mě zkrátka mrzí. Věřím ale, že už jsme u konce a zanedlouho bude naše městečko zase žít spolu, na náměstí, v kulturáku, na dětských hřištích, nebo sportovních utkáních. Protože teď už všichni víme, jak moc si toho můžeme vážit! Mějte se dobře v tomto těžkém čase a hlavně pevně zdravě přejte!

Doba je jaká je. Jsme v ní ale všichni spolu nikoho nevyjímaje. To by mělo být naší vzájemnou oporou. Hodně věcí se zastavilo,

něco se zpomalilo a jiné jedou stále dál. Stejně tak práce v našem městě. Po dvou letech ve vedení města by se mohlo zdát, že už člověk skoro všechno zná. Opak je pravdou. Tím, jak se myšlenky, představy a vize stávají pomalu skutečností, se musím učit stále nové a nové věci. Není to ale vždy snadné. Zde mi pomáhá inspirující citát: „V té chvíli, když se budeš chtít vzdát, vzpomeň si na důvod, proč jsi došel tak daleko.“ Ten se dá překlopotit i na současné dění. Nenechme se tedy udolat chmurnými myšlenkami a nejistými výhledy. Svoji budoucnost si tvoříme sami, tak na ní nepřestáváme pracovat.

Na tričku loďka, oblíbený motiv slavného malíře, spolu s nápisem „domů“. Tak to klaplo. K 130. výročí narození malíře Jana Zrzavého vyšla kniha Setkání se Zrzavým, složená ze vzpomínek na Mistra, na jeho pobyt v našem městě. Moc si vážím milých lidí, kteří mi své příběhy svěřili. A ze srdce jim děkuji.

Jak to viděla jedna z nich, obdivovatelka Zrzavého, paní Naděžda Holá: „Vodňany by na něj měly bejt víc hrdý. Na to, že tady byl.“

Co pro mě znamená změna? Před nedávnou dobou jsem se zúčastnila semináře na téma plánování svého času. Přednášející se při diskusi s účastníky mimo jiné dotkl i aspektu, který se schopno-

stí plánovat si svůj čas nepochybně souvisí, a tím je schopnost přijímat v životě změny. V průběhu přednášky se nás přednášející mimo jiné zeptal, zda opravdu věříme tomu, že se lidé mění, když lze dlouhodobě vypořádat, že jsme všichni tací, jaký genetický základ nám byl dán. Odpověď byla více než zajímavá. Ano, lidé se mění, ale ne vždy tak, jak by si sami přáli. Tak proč je proces změny tak složitý? Mnozí z nás nechtějí změny přijmout proto, aby se před ostatními necítili jako amatéři. Museli by se totiž vyrovnat s tím, že se jim nedaří. Že za ně musí „sešlápnout brzdu instruktor, když řídí hůře, než všichni okolo“. A to stejně děláme ve svých životech. V oblasti učení se něčemu novému. Nesprávně dovozujeme svou sebehodnotu od množství chyb a srovnávání se

s ostatními. Odmítáme se pouštět do nových aktivit, protože v nich hned nejsme mistři. Proto neradi připouštíme chyby. Raději svou neochotu na něco svedeme – na špatný recept, chybu ostatních, nebo nějakou lidskou vlastnost. Označit se jako líný, vyhořelý, pohodlný, málo motivovaný, je přece mnohem pohodlnější než přiznat, že se vlastně změny bojíme. Přiznání vlastních chyb zraňuje naše ego!

A slovo na závěr, které bezesbýtku platí i pro pisatelku? Nebojme se změny! Nemějme přehnaná očekávání od sebe sama. V životě je jeden den horší, druhý den lepší a třetí den zase horší. Podobně jako máme každý den chuť na jiné jídlo. Spolu s touto lid-

Na městě se musí řešit spousta věcí BĚHEM a za pochodu – neVÍdaná situace s coVIDem mluví sama za sebe. Jsem rád, že ve Výboru pro rozvoj města jsme z různých stran (koalice i opozice) a máme chuť věci hlouběji probrat a naplánovat. V praxi se to projevilo zejména při aktualizaci Programu rozvoje města, který hledí dál, než jen na aktuální volební období (aby podstatné věci ve chvatu dní někam „NEUTEKLY“).

Jedním z principů strategického plánu je také participace – tedy to, že se každý občan může zapojit do veřejného dění a vyjádřit se i k tomu, co ve městě vzniká. Čas pandemie společným setkáním moc nepřál. Aktuálně se ale nově rýsuje „Dvorek U Koníčka“, do jehož podoby bude moci promluvit opravdu

Milí přátelé, kamarádi, v posledním období se v mém životě událo několik krásných změn, které s sebou přinášejí i různá omezení. Jedním z nich je i to, že již nadále nebudu působit ve Vodňanech pro změnu. Děkuju vám za ta léta inspirace, během nichž jsem se hodně naučil, poznal mnoho nových skvělých lidí a spoustu věcí pochopil. Díky moc a brzy na viděnou :-)

skou proměnlivostí se dokážeme posouvat dopředu. V kontextu doby, kterou právě prožíváme, téma ZMĚNY (změny v životě, v myšlení, v přijímání, v přístupu k přírodě) rezonuje čím dál víc.

A změna ve Vodňanech po volbách v roce 2018, kterou já nejsilněji cítím? Otevřenost a spolupráce. Kolektivní rozhodování a posouvání projektů dopředu. Umíme se na změnách spolupodílet, umíme si nahlas přiznat, že JE DOBRÉ, zapojovat do diskuse o budoucí podobě města veřejnost i odborníky.

každý (i s podporou Nadace Via). A také přiložit ruku k dílu. Snad se takových věcí rozjede více – v plánu rozhodně jsou.

POHÁDKA PRO DĚTI, KTERÉ BY CHTĚLY POZNAT MLUVÍČÍHO PEJSKA MIKEŠE

Byl žil jednou ve Vodňanech v nedávné době, kdy zdí autobusového nádraží ještě nezdobily rozesmáté postavy a na Svobodné hoře se netyčila žádná rozhledna, v našem městě klučík s neobvyklým jménem Josífek Nováků.

Ten si moc oblíbil příběhy kocourka Mikeše a napsal přání Ježíškovi, že by takového Mikeše chtěl taky. Jenomže neuměl psát moc čitelně nebo Ježíšek někam založil brejle – no prostě Pepča dostal místo kocourka pěkného rošťáckého pejska. Jen to jméno Mikeš bylo stejné.

Ale to neznáte Pepíka Nováků! Ten, když si něco umíní, tak toho dosáhne! Pejsek Mikeš musí umět to samé jako stejnojmenný kocourek! Takže trpělivě Mikeše učil, až jednoho dne Mikeš řekl první slůvko. A za pár dní první větu. Brzy se naučil i psát úhledněji než jeho kamarád a číst plynuleji a bez chyb. Jen s mobilem a s počítačem mu to tak dobře nešlo – to víte, psí tlapky a dotykový displej, to nejde moc dohromady! Jenže o to víc času měl Mikeš na čtení. Hlavně ho bavilo číst o slavných psech, jejich hrdinských činech a o tom, jak si jich lidé váží.

Jednou ale zažil Mikeš hrozný šok. Šli s Pepou po Rechlích a Mikeš uviděl u náhonu ceduli. Zajímalo ho všechno, co bylo napsané, a tak četl: „Žádáme psy, aby nám nekáleli před domem. (Žádáme psy, protože majitelé výkaly svých miláčků sprostě ignorují...)“

Úplně to s ním otrásl. A začal se rozhlížet lidskýma očima. Zjistil, že všude se válí to, co nevádí na louce, na poli, v lese, ale co vadí – a smrdí – na ulicích. A tak zavolal na své psí kamarády a vzkaz od lidí jim předal. Ale pejskové mu odpovídali: „Já po sobě neumím uklidit své hovínko!“ nebo: „Páníček dělá, že mé enóno vůbec nevidí!“ nebo dokonce: „Panička si vůbec nevšimne, že kakám, protože na procházce celou dobu kouká do mobilu!“

Mikeš byl čím dál bezradnější. Viděl, že pejskové to sami nezvládnou. A cizí lidé se na ně zlobí neprávem. Je to chyba jejich skvělých páníčků, které jejich pejskové tolik milují a někteří i na slovo poslouchají.

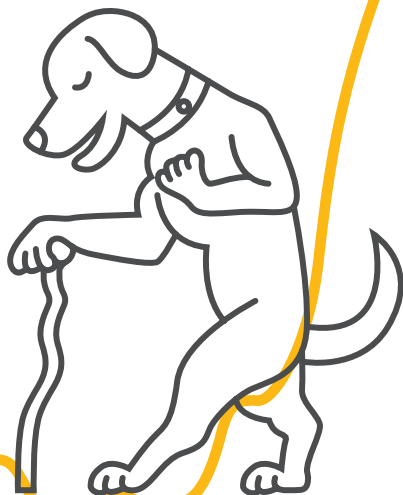
A tak se Mikeš rozloučil s Josífkem. „Vrátím se, až lidé ve Vodňanech budou mít z pejsků jen radost a nebudou muset uklízet za jiné!“ řekl a skočil do Blanice.

Od té doby je v našem městě o jednoho moc chytrého pejska míň a jeho lidský kamarád se skoro zapomněl smát.

Mikeš se občas objeví. Příplave do Blanice nebo do náhonu (Rybáři si říkají, to je velká ryba, asi štika!) a volá na pejsky: „Tak co? Už se lidé napravili?“ Pejskové mu smutně odpovídají, že je to čím dál horší. A Mikeš znovu zmizí.

Milé děti, nechcete pomoci Josífkovi, aby byl zase veselý? A našemu městu, aby mu lidi odjinud záviděli to, co nikde jinde nemají – mluvčího pejska zvaného chytrý z Vodňan? Tak to vezměte do svých rukou. Dospělí už hodně zapomínají – tak ty pytlíky na psí hovínka vezměte vy, děti! Navíc páníček pořád něco nosí s sebou, už nemají pytlíky kam dát! Někteří moc špatně vidí a výkal svého pejska neobjeví, i když by jistě moc chtěli. Pomozte jim všem!!!!

Pak se Mikeš vrátí a bude vám vyprávět neuvěřitelně napínavé příběhy pejsků a dětí z jiných měst a vesnic. A možná vám pomůže i s úkoly a s doporučenou četbou!

ROZHOVOR: Každý, kdo chce být ve své práci efektivní, si potřebuje stanovit cíle

Mgr. Ondřej Lochman, Ph.D. je od roku 2014 starostou „osmapůltisícového“ Mnichova Hradiště. Svou roli převzal tehdy jako 33letý „mladíček“, i když rozhodně již s nemalými zkušenostmi z předchozích veřejných aktivit. V dalším volebním období pak obhájil s více než 60% převahou, což mluví samo za sebe. Jeho hlavními rysy jsou transparentnost a široká participace, tj. zapojování občanů do řízení obce.

V Mnichově Hradišti, které je prakticky stejně velké jako Vodňany, máte už několik let městského architekta. Jaké výhody vám přináší?

Když jsme tuto pozici u nás ve městě obsazovali, slibovali jsme si od ní, že budeme mít v týmu člověka, o jehož odbornost se budeme moci opírat v otázkách urbanismu a plánování rozvoje města, člověka, který dokáže precizně připravit projekt či zadání architektonické soutěže, který bude napřímo komunikovat s občany, a především člověka, který bude zárukou koncepčních řešení. Toho všeho se nám dostalo a osobně jsem přesvědčen, že zřízení postu městského architekta bylo krokem správným směrem. A navíc jsme měli štěstí i na konkrétní osoby. Jakuba Chuchlůka, našeho prvního architekta města, sice politické angažmá letos zaválo jinam, jeho následovník Jan Světlík však pokračuje v nastaveném trendu – oba si můžeme pouze chválit.

Váš městský úřad má dobře fungující a aktivní facebookový profil. Jaký je váš recept na to, aby FB fungoval tak, jak má? A kolik lidí na něj přispívá?

Klíčová je aktuálnost, čtyři příspěvky týdně považuji za minimum, ideální je však každodenní aktivita. První čtyři roky jsme se s několika málo spolupracovníky obešli bez správce, dnes ale využíváme služby správkyně, která na profil dohlíží. Možnost vkládat obsah na profil má asi desítka lidí: z vedení města, projektového řízení, kultury, školství, infocentra i některých odborů; snažíme se reagovat dle etického kodexu. Úkolem správkyně je zajištění obsahu a řízení diskuzí, aby se případné dotazy dočkaly co možná nejdříve odpovědi ze strany institucí, a zároveň abychom se v diskuzích na Facebooku neutápěli. A to bych doporučoval všem – ve špatných rukou je městský FB špatný nástroj. Za primární zdroj informací ze strany města směrem k občanům považují nadále webové stránky města, kam z FB často odkazujeme.

Mnoho lidí, minimálně ve Vodňanech, považuje strategický plán za zbytečnou věc. Jak ho vnímáte v Mnichově Hradišti?

Každý, kdo chce být ve své práci efektivní, si potřebuje stanovovat cíle. My si jako takový seznam cílů vytvořili právě strategický plán, a to na deset let. Upozorňuji ale, že jsme si jen nesedli ke stolu a nedali jej dohromady ze dne na den. Skupina asi 20 lidí pověřená jeho sestavením postupně organizovala setkání s mládeží, místními podnikateli a firmami, se seniory, se spolky... Získali jsme obecný přehled, kudy by se město mělo podle občanů v příštích letech ubírat. Z něj jsme vyšli a vytvořili akční plán, který už je soupisem konkrétních úkolů vždy na dva roky. Řádově jich bývá 100-150. Tento seznam procházíme dvakrát do roka a vyhodnocujeme, co je již hotové, co je v procesu a co se realizovat nakonec z nějakých důvodů nebude. Například u seniorů jsme měli poznačené, že mají zájem o koncerty dechových kapel, společné cestování do mladoboleslavského bazénu nebo o akademii třetího věku. Postupně jsme všechny tyto požadavky zrealizovali. Strategický plán je zkrátka funkční makromanagerský nástroj – u nás je za něj zodpovědná projektová manažerka Martina Kulíková – pokud se s ním ale nepracuje, jedná se jen o cár papíru.

Nedávno jste zabránili výstavbě dvou velkých hal a chcete, aby rozvoj města zároveň neomezoval jeho obyvatele například zvýšenou dopravou. Má město vaši velikosti dostatečné nástroje k tomu, aby se mohlo agresivní výstavbě bránit?

Jako klíčový problém vidím v tomto ohledu staré a dosluhující územní plány, které nebyly připravované v očekávání tak rozjeté

ekonomiky. Proto se řada obcí dostává dnes pod tlak. To byl i náš případ, povedlo se nám jej však ustát. Město si vždy může klást podmínky ve vztahu k investitorovi a jeho záměru, může požadovat úpravy projektu, může se vyjadřovat k územnímu rozhodnutí, ke studii dopadů na životní prostředí EIA, může věc natahovat a následně třeba povahu dotčeného území změnit v novém územním plánu. Na druhou stranu zastavení rozvojové plochy průmyslovým areálem nemusí být vždy špatné, pokud dojde před realizací záměru k přísné regulaci. Město může vyžadovat zelené střechy, určitý podíl zeleně vzhledem k zastavěné ploše nebo kompenzaci například dopravní zátěže příspěvkem na místní infrastrukturu a financováním stavby obchvatu. Hledání rovnováhy mezi průmyslem a zachováním klidu ve městě je každopádně velice jemnou prací. Osobně si myslím, že není nutné bránit jakémukoliv průmyslovému objektu na rozvojových plochách a priori. K tomuto tématu jsme u nás založili web Chráníme Hradiště, kde se právě rozvojovými plochami ve spolupráci s Hradišťáky chceme zabývat.

Na závěr jedna klasická otázka. Když se řekne Vodňany, vybaví se vám něco, pokud ano, co?

Kdyby nebyly ryby, nebyly by Vodňany. Ten slogan mi utkvěl v hlavě. Možná vás zklamám, ale Vodňanské kuře bylo až na druhém místě.

Rozhovor byl redakčně zkrácen. Celý jej naleznete na www.vodnanyprozmenu.cz

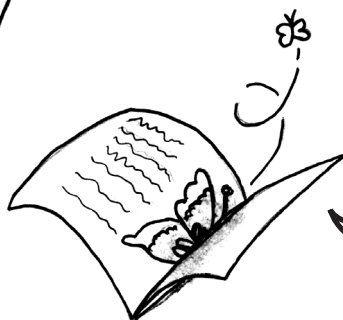
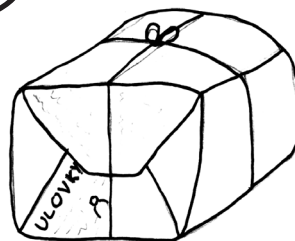
(Foto: Archiv Ondřeje Lochmana)

Otázky položil Ondřej Šmíd na konci roku 2019 – rozhovor vnímáme jako nadčasový, a proto jsme jeho znění neupravovali.

CHVILKA RE-CYKLACE

aneb
na co všechno
se mohou hodit
Úlovky...

... anebo
si můžete
vystříhnout
MOTÝLA
a vzLETNĚ se
povznést!

ilustroval:
Karel Sádlo

Zajímá vás nějaké téma?
Zajímají vás konkrétní
informace z nějaké akce
z Vodňan? Chcete zveřejnit
něco, co by měli znát všichni?
Kontaktujte nás.

Pokud to bude v duchu
zásad, které jsme si vytyčili
(a bude rozumné velikosti),
rádi Váš příspěvek otiskneme.

ÚLOVKY Z VODŇANSKÉHO RYBNÍČKU

Vydává Vodňany pro změnu z.s., se sídlem
U Starých stodol 676, 389 01 Vodňany,
IČ: 04632745. Náklad 2 900 ks.

Sazba, tisk a distribuce – vlastními silami.
Ke vzniku tohoto čísla přispěli: Martina Havlinová,
Dominika Jarošová, Radka Madarová, Dagmar
Šmídová, Tomáš Bednařík, Karel Burda,
Jaroslav Hryzbil, Pavel Janšta, Ondřej Madar, Karel Sádlo,
Ondřej Šmíd, Miloslav Vaněček

Vodňany
pro Změnu

Kontakt:
info@vodnanyprozmenu.cz
www.vodnanyprozmenu.cz
Registrováno u MK
pod číslem E 22374.